

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Sítne Visio beatifica speculativa, complexa, reflexiva?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](#)

5. Potest DEUS videri totus, quin videatur totaliter.
6. Non potest ex probabili possibilitate cognitionis omnium possibilium inferri probabilis possibilias comprehensionis.
7. Visio est formaliter eminenter speculativa & practica.
8. At principalius speculativa.
9. Et eminenter complexa.
10. Et virtualiter reflexa.
11. Extra visionem possibilis est formalis reflexio super illam.
12. Eiusq; memoria.
13. Mensuratur visio eternitate participata.
14. Simpler mensura debetur visioni, quam Angelo.
15. Potest visio per accidentem tempore mensurari.

§. I.

Sitne, vel eae possit visio comprehensiva.

1. Notandum. Comprehensionem dupliciter accipi, primò pro auctoritate & tenuitate rei, & hoc leni visio beatifica dicitur comprehensione apud D. Gregor. Nazianz. or. 34. comprehensione divina essentia est premium omnium Beatorum, & in 1. 2. comprehensione dicuntur esse una ex tribus anima bonos. - Beati quoque ad distinctionem à viatoribus vocantur comprehensores, quia illi adhuc curunt & tendunt ad beatum aeternum felicitatem, alii verò summum bonum jam comprehendunt, & possident, juxta illud Apolloti 1. Cor. 9. *secundum, ut comprehendatis.* Alio modo comprehensione significat cognitionem tam perfectam ut adquiri, & exhaustiar totam cognoscibilitatem objecti, adeo ut tanta sit claritas & perfectione in modo cognitionis, quanta est in modo cognoscibilitatis objecti, quo tenui sit.

2. CONCLUSIO. Non tantum de facto nulla creatura DEV' M comprehendit; sed neque per abundantiam potentiam potest comprehendere. Est veritas Canonica contra Anomos. ex S. D. hic a. 7. & definita in Conc. Lat. c. damnamus. expressa Jer. 32. magnus conflixus, & incomprehensibilis cognitionis. Rom. 11. quam incomprehensibilia sunt iudicia DEI &c. Unde D. Aug. Serm. 38. de V. comprehensare DEV' M omnino impossibile est. Et Epiphani. l. 3. hom. 70. Sola Trinitas incomprehensibilis est.

3. Ratio est: Comprehendi objectum, est illud cognoscere, in quantum est cognoscibile: sed implicat, ut hinc cognitione DEUS cognoscatur in quantum est cognoscibilis, cum ipse sit infinitus cognoscibilis: ergo implicat, ut finita cognitione ipsum comprehendatur. Sed visio est finita, quia creata cognitionis, ergo.

4. Dices primò. Non obstante, quod DEUS in scripturis dicitur invisibilis, tamen per gratiam videri potest ab intellectu creato: ergo tametsi DEUS dicitur incomprensibilis, adhuc comprehendendi potest per gratiam.

5. Resp. nego paritatem: ut enim essentia divina sit visibilis, sufficit, quod continetur intra latitudinem objecti adiquati intellectus, eique mediante supernaturali positione luminis gloriae.

R. P. Merz. Thiol. Schol. Tom. I.

in ratione specie intelligibili uniti possit: quod posse inupta ostensum est, ut autem esset comprehensibilis, deberet posse reperiiri tanta actualitas in cognitione, quanta in cognoscibilitate divina essentia, quod implicat ex dictis.

Dices secundò. DEUS à Beatis totus videretur, quia secundum Apostolum 1. Jo. 3. videtur, scilicet ergo comprehenditur. Consequentia probatur. Illud comprehenditur juxta D. Aug. ep. 117. quod ita videtur, ut nihil ejus lateat visionem. Sed si DEUS totus videretur, ita videtur, ut nihil ejus lateat videntem: ergo comprehenduntur.

Resp. dist. antec. DEUS videtur totus, & totaliter nego, & non totaliter concedo. Tunc videri est videri quicquid est formaliter in DEO: totaliter videri est omni modo claritatis & intensius, quo videri potest, & secundum omnia etiam eminenter contenta in ipso. Unde ad probationem ex D. Aug. Resp. Illud comprehenditur, cuius nihil later videntem, tam ut formaliter, quam eminenter in ipso contentum, concedo, tantum formaliter contentum nego. item: cuius nihil lateat videntem & eo modo, quo est in objecto, conc. modo remissiori & obscuriori, nego.

Dices tertiod. Probabile est posse ab intellectu Beati videri omnia possibilia in DEO, immo non debent, qui probabilitate existimant animam Christi de facto videre omnia possibilia, apud Henric. à S. Ignat. dist. 7. q. 8. sed visio omnium possibilium est comprehendens Divina Omnipotentia, ergo possibile est saltem dati posse comprehendendum DEI.

Resp. dist. majorem: Est hoc possibile ex hypothese sententie negantis, quod ex visione omnium possibilium inferatur comprehensionis Divinae essentiae, concedo, ex hypothesi oppositae sententiae Thomistarum, inferentium comprehensionem, nego majorem: sed visio illa omnium possibilium foret comprehensiva, in fundamentis & hypothesi Thomistarum, conc. aliorum nego min. & consequentiam.

§. II.

Sitne visio beatifica speculativa complexa, reflexiva?

CONCLUSIO I. Visio beatifica est formaliter & eminenter speculativa & practica; principalius ramen speculativa.

Prima pars ratio est primò, quia ipsius formalis objectum, nempe divina essentia est formaliter eminenter non tantum speculabile in ratione prima veritatis in effendo; sed etiam operabile in ratione ultimi finis, sicut & ipsum lumen gloriae, non minus quam habitus fidei, cui succedit, est propter ea formaliter eminenter speculativum & practicum. Secundò: quia summa inquietat intellectum, quod pertinet ad speculationem, simile determinat volitionem ad exercitium amoris fructuvi, quod ad praxin pertinet.

Secunda pars ratio est ex S. D. 1. 2. q. 3 a. 5. 8. quia operatio intellectus speculativi, est simplificatrix

M 2

citer

citer nobilior, quām operatio intellectus practici: beatitudo autem formalis principaliter in perfectissima & optima & per se ipsam quasita operatione consistit. Secundo: quia quod est principalius in visione, est contemplativa, adepicio & tenio divina essentia; hoc autem sit per speculationem, ergo.

9. CONCLUSIO II. *Visio DEI non formaliter sed eminenter est complexa.* Ratio prima pars est, quia ad formaliter complexam cognitionem, qualis est propositio ex subiecto & praedicto, discursus ex premissis & conclusione, requirit pluralitas specierum, quorum singula objectum inadäquat repräsentant; sed visio determinatur per essentiam divinam indivisibiliter & adäquat repräsentativam sui ipsius. ergo visio non potest esse formaliter complexa.

Ratio secunda pars est: quia visio est perfectissima scientia, per quam uno indivisibili actu Beati in divina essentia partim tanquam in causa virtuali vident ipsius attributa, partim tanquam in causa formalis vident creaturas possibiles, & actuales: ergo visio divina eminenter aquivaleat actibus scientificis, qui formantur a nobis.

10. CONCLUSIO III. *Visio non est formaliter, sed virtualiter reflexa.* i. p. constat: quia reflexa cognitionis formale objectum est ipsa cognitione præterita: sed visio non habet pro formalis objecto nisi divinam essentiam, nec est sibi ipsi aliquid præterita: ergo non est formaliter reflexa infra se ipsam.

Secundæ partis ratio est: quia, ut dicetur in tract. de Act. hum. viso beata debet intellectum beati affectare formaliter de sui perpetuitate: hoc autem sit in quantum videt in essentia divina decretum de sui perpetuitate, siveque virtualiter est reflexa supra se ipsam.

11. Quares: An saltem extra visionem possit dari reflexio supra illam, vel memoria ipsius? Resp. utrumque fieri posse: Et primum quidem, quia nihil obstat, quod minus intellectus Beati in cognitione vespertina se反射 supra cognitionem matutinam, immo cum assensus conclusionis probabiliter sit reflexivus supra assensum præmissum, & Beati extra Verbum forment conclusiones Theologicas deductas ex principiis notis per beatam scientiam, etiam probabiliter supra beatam scientiam se reflectunt.

12. Secundum quoque videtur contigisse in visione D. Pauli qui siam illam visionem revisere non potuisse, nisi memoriam ipsius habuisset: neque plus requiritur ad memoriam visionis, quam ut

ipsius species in memoria conservetur, sed nullum est inconveniens conservari speciem visionis, quamvis nullo modo conservetur species divinae essentiae visæ.

§. III.

Mensura visionis beatifica.

CONCLUSIO. *Visio beatifica mensuratur aeternitate participata.* Ita S. D. q. 10. a. 5. ad 1. dicens: *Creatura (spirituales quantum ad affectiones & intelligentias, in quibus est successio, mensuratur tempore: quantum vero ad eorum esse naturale mensuratur aeterno: sed quantum ad visum nem gloria participant aeternitatem.*

Conformater ad illud Jo. 17. *Hec est vita aeterna, ut cognoscant te, ubi vita beata tribuitur aeternitas, non utique essentialis, Soli DEO tanquam enti tam ab intrinseco, quam extrinseco omnime immutabilis propria: ergo aeternitas participata, qua est mensura entis tam quoad se, quam quoad operationes per se consequentes ab intrinseco immutabilis, mutabilis tamen ab extrinseco.*

Ratio est: quia ut S. D. cit. q. 10. a. 2. Ratio aeternitatis consequitur immutabilitatem, sicut ratio temporis consequitur motum: sicut ergo immutabilitatem essentiale consequitur aeternitas imparicipata & essentialis, sic immutabilitatem participatam visionis consequitur aeternitas participata.

Dices primò. Licet Angelus sit ab intrinseco immutabilis, tamen ipsius substantia non mensuratur aeternitate participata sed aeterno: ergo idem dicendum de visione beatifica. Resp. Cum per visionem beatificam beatus efficiatur Deiformis, simpliciorem mensuram, ac divina durationis participationem eidem debet, quam debeatur alicui naturæ. Unde licet avum sit mensura entis quoad substantiam immutabilis, tamen supponit mutabilitatem ex parte operationum eidem per debitum. Atqui visio etiam habet immutabilitatem ex parte operationum, quae sunt ipsi per se debita, ut sunt amor & trutio, & consequenter etiam habet puriorum mensuram aeternitatis participata.

Dices secundò. Si mensuratur aeternitate participata, visio D. Pauli non fuisse destruta: consequens est falsum. ergo Resp. negando sequam, quia cum D. Paulo fuerit collata visio non juxta statum connotatum & perfectum visionis; sed præternaturalem; ideo poterat per accidens tempore mensurari.

DISPUTATIO X.

DE

Objecto visionis beatificæ.

EX ipsa formalitate & hypothesi visionis hactenus expositæ constat, eiusdem objectum DEUM esse, quia vero intra DEUM plura continentur prædicta ab ipsa Divina essentia virtualiter distincta, tres quoque Personæ Divinæ inter se reales

liter